

SIARD

kostel sv. Cyrila a Metoděje

Číslo 6, ročník 32

www.farnostzidenice.cz

vychází 23. listopadu 2025

ŠKODA, ŽE NENÍ APRÍL

*„Zlom mi srdce pro svůj plán,
vše, co jsem, co mám,
Tobě vydávám...“
Hillsong United*

Kdyby byl 1. duben či jiný podobný den, rozepsal bych se o své „zkušenosti“ z posledních měsíců. Před nějakou dobou mě napadlo, že patřím do znevýhodněné skupiny. Často se v kostele modlíme za chudé, ale za nás tlusté se žádná přímůlva neobjevuje. V žertu jsem říkal, že je mi to dost líto. Krátce po události z Říma, kdy jsem poznal barvu své kosti, jsem si uvědomil, že už patřím do skupiny těch, kteří jsou nemocní, vnímají bolest, trpí. A za ty se přimlouváme. V některých kruzích by se z toho dalo vyvodit, že mi Bůh zlomil ruku, aby vyhověl mé touze po tom „být zmíněn“ v přímůlvách. Tady konec aprílu. Vedlo mě to k zamyšlení, jak vnímám Boha. Kým je pro mě? Před pár lety bych si řekl, proč to Bůh dopustil, proč se to stalo zrovna mně... Ale po mnoha letech intenzivního života s Bohem jsem zjistil, že co Bůh činí, dobře činí. Mnohokrát jsem prožil, že se mi něco nelíbilo, nedokázal jsem to přijmout, ale pak jsem pochopil, že to Bůh měl větší a lepší dary, než jsem si byl schopen představit. Někdy je těžké přijmout to, co život přináší. Jsou věci, se kterými se můžeme prát dlouho, než je přijmeme. Jsou zlé věci, kterým se musíme postavit. Ale čas a zkušenost nám mohou pomoci naučit se lépe rozlišovat, kdy se nechat vést Bohem slzavým údolím a kdy proti zlu bojovat. Zlo a těžkosti jsou velkou a bolestnou otázkou pro nás lidi, ale naše důvěra a blízkost Bohu nám mohou pomoci rozlišit, kudy se dát dál.

Díky Bohu, že mi dal důvěru, že se stará, díky za každého z vás, kdo mi jakkoli pomohl, modlil se za mě. Za každý projev blízkosti a soucitu. Modlím se za každého z nás, abychom vždy a ve všem Bohu důvěřovali. Bůh si s námi nikdy nezahrává, i když nám někdy nedává poznat všechno.

Váš náš pan farář Petr

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

---

11. listopadu k nám přijel v šedém autě otec Michal Altrichter, který u nás nějakou dobu bude nejen bydlet, ale i sloužit. Jeho role ještě není zcela jasně vymezena a je předmětem jednání. V příštím čísle se určitě dozvíte o otci Michalovi víc.

otec Petr

Zápis ze 13. setkání pastorační rady farnosti (PRF) ze dne 19. 10. 2025

Na programu byla opět pestrá paleta témat:

1. Nový člen PRF

Jakub Genčur, jmenovaný člen PRF, rezignoval na pozici člena pastorační rady farnosti. Na uvolněné místo jmenoval pan farář Jana Hraničku, který na úvod setkání složil slib člena PRF a obdržel jmenovací dekret. Jan Hranička je současně novým koordinátorem ministrantů brněnského děkanátu.

2. Změna termínu biřmování

Biřmování, původně plánované na 31. 5. 2026, se uskuteční **17. 5. 2026**, protože to je jediný termín, kdy mohou všichni biřmovanci. Změna bude zaznamenána do nového kalendáře.

3. Oslavy 90 let kostela

Mše svatá s otcem biskupem Vojtěchem Cíkrlem 26. 10. 2025 v 10:00 hodin.

4. Senioři u jesliček - plakát

Diskuse se zaměřila na zvaní seniorů a prarodičů na setkání u jesliček, které se uskuteční po mši svaté v 10:00 hod. 26. 12.

2025. Rovněž byla potvrzena dohoda o dárcích z minulého zasedání PRF.

5. Informace od mladých

V současné době je hodně děvčat, která mají zájem chodit na páteční setkání, tzv. schůzky. Proto se budou rozdělovat na dvě skupiny.

Ministranti jedou na ministrantskou olympiádu dne 8. 11. 2025.

V neděli 9. 11. 2025 bude odpoledne formační kurz pro vedoucí táborů, víkendovek a schůzek (přijede páter Pepa - Josef Kvapilík z Příchovic). Počítá se s účastí cca 20 lidí.

6. Farní ples 31. 1. 2026

Ples bude společně se zábrdovickou farností - tamní farníci budou pozváni, ale organizace bude zajištěna židenickými farníky. Diskutovalo se o možnosti mše svaté před plesem, která by začínala v 17:30 hodin, začátek plesu bude v 19 hodin.

7. Tip na adventní aktivitu pro farníky

Farníci budou vyzváni k napsání svého „zážitku s Bohem“. Je myšleno svědectví, autor může zůstat v anonymitě s uvedením jen křestního jména nebo iniciál. Cílem je vytvořit knihu, kterou by bylo možno prolistovat v kostele a která by mohla sloužit jako mezigenerační svědectví. Příběhy bude možno posílat emailem nebo donést vytištěné do sakristie. Nápady na název aktivity:

- Svědectví života
- Bůh v mém životě
- Jak se mě Bůh dotkl

8. Farní bazárek

Organizátorky farního bazárku se setkaly s tím, že vedle krásného dětského oblečení, bot a hraček byly mezi přinesenými věcmi i věci ve velmi nevyhovujícím stavu nebo věci pro dospělé. Takové situace velmi zatěžují, protože nikdo neví, jak s nimi naložit.

9. Farní zabijačka

Farní zabijačka se koná pravidelně poslední (masopustní) neděli před Popeleční středou. Tématem jednání PRF bylo nejen řešení určitých otazníků nad termínem konání farní zabijačky 2026, ale i fakt, že dosavadní organizátoři by potřebovali vystřídat novými silami. Najde se skupina farníků, která by byla ochotna převzít štafetu? Pokud ano, na jejich jména netrpělivě čekají v sakristii.

Příští schůze PRF se uskuteční v neděli 17.1. 2026. V 17:45 bude v kostele adorace, poté v 19:00 hodin bude schůze PRF v klubu Václav.

Marie Oujezská

PROČ ♥ NÁŠ KOSTEL (3)

Ve farnosti slavíme 90 let od posvěcení našeho kostela, který je snad každému z nás něčím blízký. O pár osobních postřehů, proč mám náš kostel rád, se s vámi chci podělit. Zde je postřeh třetí:

Visení na laně

Visím na laně, pode mnou víc než deset metrů. Nejsem na lezecké stěně, v ruce nemám chyt, ale kbelík na holubí trus. Před časem jsme vybírali rýny kolem střechy kostela pravidelně. Naštěstí se postupně

podarilo nalepit zábrany proti holubům docela úspěšně. Na laně jsem tehdy visel s Jurou, Klobanem, Pajasem, Simírem, Dominikem a dalšími. Na laně a střeše jsme probrali rýny i něco ze života. Trochu sevřenou duší jsem měl při tom visení, špinavé oblečení taky od plazení po půdě (na půdu nad křížovou lodí se jinak než po bříse nedostanete). Ale hlavně, zvláštní radost jsem měl, že jsem trochu přispěl k údržbě kostela. Nechci upozorňovat na to, že jsem něco udělal. Vím, že jiní dělají mnohem a mnohem víc. Ale vím, že když jsem něco takto udělal, měl jsem ke kostelu bližší vztah. Byl víc můj. A to bych přál i vám, aby byl kostel víc váš, aby byl víc náš. Nás všech...

VÝZVA: Toto byl můj třetí odstaveček na téma, proč mám rád náš kostel. Ještě nějaké postřehy na toto téma napiš. Ale už nyní vás chci vyzvat, abyste se také přidali. Jistě máte na našem kostele něco opravdu rádi. Jste ochotni se podělit? Napište pár vět, řádků nebo odstavců a pošlete do redakce.

Jan Klusák

ADVENT PŘICHÁZÍ

Advent má svůj silný duchovní obsah a my můžeme navzdory všem starostem, které na nás v tomto období doléhají, tento čas prožít velmi plodně. Ale jak?

Latinské slovo „adventus“ v překladu znamená příchod. A není to příchod jen tak někoho, je to příchod samého Božího Syna Ježíše Krista, který se rozhodl přijít mezi nás, stát se jedním z nás, aby s námi byl, proměnil náš život a aby nás zachránil. Slavením adventu se v církvi zpřítomňuje očekávání starozákonních proroků, kteří připravovali lidstvo na příchod Mesiáše. Současně je to období, ve kterém spolu s Pannou Marií vstupujeme do atmosféry jejího očekávání narození Ježíše, a uvědomujeme si, že Pán opět přijde při svém druhém příchodu na konci časů. Advent není dobou kající, ale dobou radostného očekávání a přípravy na setkání s Tím, který přijde. Není to čekání na něco, ale na Někoho, kdo má moc změnit náš život, proměnit ho. Středem tohoto období je tedy Ježíš, který přichází. Chce proměnit svojí přítomností všechno. Potřebujeme ho, aby nás potěšil, aby přinesl slovo osvobození a útěchy, aby nás obdaroval svou přítomností, svou láskou a pokojem. Advent je tedy obdobím, kdy se máme naučit čekat a vyhlížet, připravovat se na setkání a mít srdce citlivé a otevřené pro Něj.

<https://vojtechkodet.cz/temata/duchovni-zivot/jak-prozit-advent>

LID, KTERÝ CHODIL

VE TMĚ, UVIDÍ VELKÉ SVĚTLO...

Bliží se doba přípravy na Vánoce, na okamžiky, kdy Bůh vstupuje do našeho života. Oblíbeným symbolem této doby je adventní věnec.

Zelený kruh představuje nekonečnou Boží lásku. První svíčku nazýváme „svící proroků“ nebo „svící naděje“. Připomíná proroky včetně sv. Jana Křtitele, který nás vyzývá, abychom „připravili cestu Pánu“. Druhá svíčka je „betlémská svíce“ nebo „svíce pokoje“. Rozjímáme o Betlémě, kde se narodil Ježíš, dárce pokoje. Třetí svíčka je růžová. Je „svící radosti“ a někdy se jí říká „svíce pastýřů“. Připomíná pastýře, kterým anděl řekl, aby šli a našli nově narozeného Krále v jeslích. Čtvrtá svíčka je „svíce andělů“ podle nebeských kůrů, které zpívaly při Kristově narození. Tato svíčka je také označována jako „svíce lásky“ nebo „svíce míru“.

Rozsvícení každé svíce slavíme modlitbou, čtením z Bible a zpěvem. Připomínáme si, že skutečným smyslem Vánoc je narození Ježíše.

*Podle <http://www.kna.cz/ctenarsky-koutek/co-znamena-adventni-venec.html>,
redakčně kráceno*

PODZIMKY

O podzimních prázdninách jsme se s holkami nejen ze schůzek vydaly na víkendovku. Když holky přijely, přivítal je Willy Wonka a provedl je po své továrně, tedy po faře. Další den se porouchaly stroje a holky je pomáhaly opravovat. Za odměnu jim byla opravena fontána na čokoládu, takže dostaly ovoce a namáčely si ho v čokoládě. Tam jsme ale neskončily a holky si další den měly možnost vyrobit vlastní čokoládu, kterou pak na konci u vyhodnocení dostaly do svých krabiček, které si taky vyráběly. Celá víkendovka vyvrcholila bojem s Umpalumpy, který holky vyhrály, a přiměly je vrátit tajný recept zpátky Wonkovi. Ten se s Umpalumpy usmířil a společně mohli pokračovat ve výrobě čokolády. Všichni jsme si to moc užili a domů jsme se vraceli s bříšky plnými nejen čokolády.

Anna Policerová

POUTNÍCI NADĚJE: ASSISI, ŘÍM A NEČEKANÁ ZKOUŠKA

Sedm mladých a osmý moudrý „staroušek“, náš pan farář Petr, se vydali na cestu do srdce Itálie v říjnu tohoto roku. Důvodem této pouti byl jubilejní Svatý rok 2025 (Poutníci naděje). Naším cílem byla jak návštěva posvátných míst spojených se sv. Františkem a sv. Klárou v Assisi, tak i Řím, kde jsme navštívili Svaté brány a prosili za plnomocné odpustky. Cestovali jsme autem a zážitky, které jsme si přivezli, daleko předčily jakákoli očekávání.

Assisi

Poutníci a bazilika svatého Františka z Assisi

Naše pouť do duchovního srdce Itálie začala v poklidném a nádherném Assisi. Zde jsme se ponořili do života a odkazu dvou velkých světců, sv. Františka a sv. Kláry. Procházeli jsme františkánské a klariské památky, nasávali atmosféru místa, kde se zrodila františkánská spiritualita. Měli jsme dokonce možnost slavit mši svatou venku u našeho ubytování, a poté v bazilice sv. Marie Andělské. Navštívili jsme místa, která

doslova promlouvají historií víry. V klášteře sv. Damiána jsme si připomínali sv. Kláru a její zázrak, kdy se jí na zed' promítala mše. Uctili jsme kříž, ze kterého promluvil Ježíš na Františka v bazilice sv. Kláry. Samozřejmě jsme nemohli minout ani kostel sv. Rufína, který byl farním kostelem Františka i Kláry, a vedle stojící Klářin rodný dům.

Obzvláště silným zážitkem byla návštěva kostela sv. Marie delle Rose. Zde je umístěna stálá expozice „Maria“ od Guido Dettoni della Grazia. Měli jsme možnost vidět a držet sochu „Marie do ruky“ a obejmout kříž Tau v životní velikosti. Byl to velmi hluboký moment spojení s františkánským symbolem.

Hluboce nás zasáhla i návštěva kostela sv. Marie Maggiore, kde je vystaven svatý Acutis, či kostela Nuova di San Francesco Convertito, postaveného na místě, kde se nacházelo Františkovo „domácí vězení“ a kde stojí sochy jeho rodičů. Stěžejním bodem byla návštěva monumentální baziliky sv. Františka a posvátné baziliky sv. Marie Andělské, která sice leží kousek od města, ale stojí za výlet. Právě zde, uvnitř, se nachází kaplička, kterou František opravil. Nad Assisi, v tichém lese, jsme zavítali do Eremo delle Carceri (poustevna františkánů), kde jsme si prohlédli Františkovu komůrku a zastavili se u venkovních kaplí. Neopomenuli jsme ani Santuario del Sacro Tugurio di Rivortorto - kostel, který ukrývá původní Františkovu chýši, kde žil se svými prvními bratry v naprosté chudobě.

Řím

Plní dojmů a duchovního posílení jsme se přesunuli do Říma, kde nás čekalo splnění hlavního cíle – projít Svatými branami Jubilejního roku, odevzdat Bohu úmysly a prosby, které nám svěřili naši farníci, a získat plnomocné odpustky Jubilejního roku. Cesta za těmito posvátnými místy byla naplněna společnou modlitbou a radostí. S vděčností můžeme říci, že jsme tři ze Svatých bran úspěšně navštívili a prošli a odevzdali tam i všechny vaše modlitby.

Avšak právě před branami Vatikánu se odehrála nečekaná událost. Cestou za tou nejdůležitější, čtvrtou Svatou bránou, se náš milovaný a vážený pan farář dostal do nepříjemnosti, která ho nuceně vyřadila z programu. Ačkoliv jsme kvůli tomu bránu u svatého Petra nestihli projít, vůbec nás to nemrzelo. Pocit úlevy a vděčnosti za to, že je náš pan farář opět s námi a nic horšího se mu nestalo, daleko předčil jakékoli zklamání z neúplného splnění poutního cíle. Zdraví a bezpečí jsou přece nade vše!

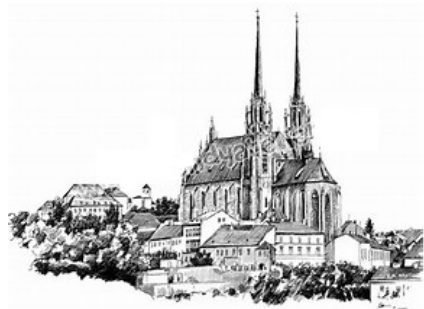
*Poutníci před basilikou Panny Marie Sněžné
(Santa Maria Maggiore)*

I přes tuto neočekávanou komplikaci jsme se do Vatikánu dostali a zažili něco, co se hluboce vrylo do našich srdcí. Při jedné z generálních audiencí jsme měli jedinečnou příležitost na vlastní oči spatřit Svatého otce, papeže Lva XIV.! Tento moment se stal nezapomenutelným vrcholem naší poutě. Jeho přítomnost, blízkost a požehnání nám potvrdily, že i cesta plná nečekaných překážek může vést k největším darům.

Naše pouť tak byla silným svědectvím o síle víry, upřímném přátelství osmi poutníků a schopnosti přijmout i neočekávané události s pokorou a humorem. Děkujeme vám všem, kteří jste na nás a našeho pana faráře mysleli v modlitbách – velmi nám to pomohlo! Vzpomínky na Assisi, Svaté brány, péči o našeho pana faráře a setkání s papežem Lvem XIV. s námi zůstanou navždy.

Za osmici poutníků naděje Hanča

ZPRÁVY Z DIECÉZE

do 28. listopadu je možno si v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně prohlédnout výstavu věnovanou v pořadí 8. brněnskému biskupovi, kterým byl prof. František Saleský kardinál Bauer. Od jeho úmrtí v letošním roce uplynulo 110 let.

28. listopadu od 16:00 se v Diecézním muzeu na Petrově koná kreativní workshop výroby adventních věnců, kde si vytvoříte svůj vlastní originální věnec. Naučíte se, jak správně pracovat s přírodními materiály, kombinovat barvy i ozdoby a o historii a symbolice adventních věnců. Všechny potřebné pomůcky a dekorace budou k dispozici na místě (chvojí, slaměné korpusy, svíčky, dekorace, potřeby pro vazbu apod.). Cena workshopu je 500,- Kč.

V úterý 2. prosince v 18:30 zve Společenství od sv. Michala v Brně na mši ke cti P. G. Frassatiho. Po mši v sakristii se budou vést rozhovory týkající se toho, čím nás tento mladý světec chytil za srdce.

12. prosince začíná Kurz partnerství: seriál čtyř víkendových setkání pro páry, které spolu chodí a chtějí více poznat sebe a druhou / druhého. Kurz je interaktivní, kombinuje zážitkové programy, skupinovou práci a je i dostatek prostoru jen pro dvojice (kurz nemá přednáškový charakter).

Je nutné absolvovat všechna čtyři setkání: 12. - 14. 12. 2025, 16. - 18. 1. 2026, 6. - 8. 2. 2026, 10. - 12. 4. 2026.

Kontakt na koordinátorku: Mgr. Milana Vykydalová, mobil: (+420) 736 606 468, email: milana.vykydalova@centrum.cz

Marie Oujezdská

POZVÁNKA NA RANDE

Srdečně zveme na osm **manželských večerů.**

Na co se můžete těšit?

Každý večer začne večeří pro dva při svíčkách - jako na rande. Po večeři následuje velmi praktická promluva na jedno z témat kurzu. V úplném soukromí u malých stolků pouze pro dva spolu sami prodiskutujete téma večera, např. umění komunikace, řešení konfliktů, síla odpuštění, dobrý sex, láska v akci atd. Pomohou vám k tomu materiály, které dostanete. Skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíte nikomu nic říkat.

Pro koho jsou večery určeny?

Pro každého, kdo chce své manželství zlepšit - tedy pro manželství pevná i manželství, která zápasí, pro manželství mladá i zralá. Na každém vztahu je co zlepšovat.

Večery se budou konat **každou neděli (s výjimkou první neděle o jarních prázdninách) od 18 hodin do 20:30 hodin v salonku restaurace U Badinů. Začínáme 18. ledna 2026. Večery nás budou provázet zakladatelé kurzu manželé Nicky a Sila Lee.**

Celý kurz bude stát 4200 Kč za pár. V ceně je započítána večeře, výzdoba a příručka pro rozhovor v páru. Pokud by byla cena překážkou, spojte se s námi.

Přihlášky na cemed@post.cz do 4. ledna 2026. Těšíme se na vás.

Petr a Marie Oujezdští

TĚŽKÝ ÚRAZ A PODIVNÝ SEN

Přiznávám se, že dost nerad poslouchám, když mi někdo vypravuje, co se mu v noci zdálo, protože sny jsou intimní záležitosti, které nemusí mít význam ani pro dotyčnou osobu. Proto také já své sny nikomu nevykládám, jelikož jsou to někdy slátaniny a jindy naopak jsou tak dokonalé, že by mi nikdo nevěřil, že jsem si je nevymyslíl. Teď však cítím, že bych přece jen měl učinit výjimku, protože zatajit sen, který se týkal celé farní obce včetně pana faráře, mi připadá poněkud nepoctivé.

Od chvíle, kdy jsem uviděl, že otec Petr skrývá levou ruku pod ornátem, mně bylo nanic. Už to tak mám, že bolesti druhých vždycky snadno přelezou na mě a přitom zůstávají i u nich. Rychle jsem si představil všechna utrpení a nesnáze, které úraz přinesl. Nepřál bych je ani nepříteli, mimo jiné proto, že křesťan má i nepříteli přát všechno dobré. Z vlastní zkušenosti o zlomené ruce moc psát nemohu, neboť za svůj dlouhý život jsem zažil jen zlomeninu malíku na pravé ruce. Stalo se tak tři dny před svatbou, mou svatbou, poté, co jsem uklouzl na namydlených schodech a zastavil se až o lednici, která stojí na podestě. Ruku jsem měl zavázanou až po loket. Teprve později jsem pochopil, že zlomený malíček bylo poslední vážné varování před sňatkem.

Farníky slabší povahy prosím, aby v dalším čtení nepokračovali.

Když konečně Petrovi v Bohunicích uvolnili lůžko a lékaři mu měli dát

nevhodně polámanou ruku do pořádku, jsem na něho hodně myslel a moje noc nebyla klidná. Sen, který se mi zdál, vyšel z reality, nebyl čistě náhodný, udivil pouze tím, že byl konstruktivní a nabízel řešení. Bylo jasné, že po operaci si pan farář v nemocnici pobude a že mše svaté se zase budou slavit tak, jak se to děje, když je otec Petr na cestách. Záskok nemusí být spolehlivý, protože kněz je také jen člověk, a může se stát, že pro jiné povinnosti zapomene na Židenice. Tomu jsem chtěl předejít tím, že po dobu farářovy nepřítomnosti převezmu kostel do svých rukou, ovšem nikoliv sám, ale s pomocníky. Proto jsem sáhl do sboru ministrantů, z nichž jsem si vybral dva nejvyšší v domnění, že budou ze všech nejšikovnější, když uměli tak vysoko vyrůst. A nespletl jsem se. Jména chlapců jsem neznal, o jednom jsem se domníval, že patří do rodiny paní zubařky, o druhém jsem netušil ani to. Je zajímavé, že jsem si myslil, že my tři budeme na bohoslužbu slova stačit. Že mě nenapadlo přizvat ke spolupráci také někoho z akolytů nebo někoho ze zasloužilejších členů farnosti.

Ministranti byli hned pro, výborně jsem si s nimi rozuměl, měl jsem však trošku obavy, jak si při bohoslužbě rozdělíme úkoly. A představte si, že ti kluci zlatí řekli, že by chtěli sloužit u oltáře, ale kázat že nebudou! Tím se mi splnila jedna z mých dávných tužeb a hned mě sobecky napadla stará moudrost, že na všem špatném je něco dobré: kdyby pan farář měl obě horní končetiny, jak mají být, nikdy bych se ke kázání nedostal. Zatím jsem nepřemýšlel,

o čem budu kázat, to mně potom naskočí samo, jenom jsem věděl, že nepoužiji mikrofon, aby mě bylo dobře slyšet v celém kostele, a že pokud k bohoslužbě slova přidáme modlitbu za mír, která má v kancionálu číslo 035, že ji budu číst pomalu, jako se modlíme Otče náš. Někdy se totiž stává, že modlitba je na konci dříve, než ve zpěvníku nalistuji pětaticítku. Možná, že také s ministranty, než se pacient vrátí z nemocnice, vyřadíme vadné kancionály, ve kterých zpravidla chybí jako naschvál stránky právě s těmi písněmi, které hraje varhaník. Jistě bychom toho byli stihli víc, kdybych se neprobudil, a všechno bylo jinak. Otec Petr se vrátil do kostela nečekaně brzy, takže ještě stihnul v naší farnosti s panem biskupem Cikrlem oslavit 90. výročí posvěcení kostela. A i když mu už do kázání nebudu moci fušovat, moc mu přeji, aby byl brzy zdrav.

Karel Krška

VZPOMÍNKA NA DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR

V březnu roku 1965 se jedna holčička s rodiči a sourozenci přestěhovala z Husovic do farnosti Židenice a ani netušila, kolik zážitků, příhod i úžasných lidí ve svém životě díky přestěhování prožije a pozná. A jakým skvělým směrem se její život bude ubírat. Mezi první aktivity kromě chození do základní školy na Táborské ulici, kde je dnes posilovna, začala chodit i do dětského pěveckého sboru, který po dohodě s P. Baťkou založil a vedl Ing. Alfons Jelínek. V té době se

chodilo do školy a dospělí do zaměstnání běžně v sobotu, ale pracovní doba i doba vyučování bývala zkrácená. Takže zpěv býval v sobotu od 15 do 16:30 hodin na zpěvárně kostela sv. Cyrila a Metoděje a zpěvárna bývala plná zpěvu chtivých dětí i mládeže. Na konci každé zkoušky sbormistr četl jednu nebo dvě kapitoly z knihy Kája Mařík a díky tomu jsme se seznamovali s touto krásnou knihou. Věnoval se také navíc zpěvákům, kteří sice rádi do zpěvu chodili, ale moc jim to zpívání nešlo, vůbec neměl problém se jim po zkoušce individuálně věnovat. Ing. Jelínek byl velmi aktivní ve farnosti, s pěveckým sborem uvedl ve farním kostele rytmičtější mši s kytarovým doprovodem. Dnes je to běžné, ale tehdy to bylo něco úplně nového a naše farnost byla jedna z prvních, kde se objevily kytary při mši svaté. Mnozí ze starší generace se s těmito novotami vyrovnávali těžko, ale my malí a mladí jsme byli plní nadšení, bylo to něco nového a pro nás úžasného. Zpívat rytmičtější mši svatou jsme též vyjeli do Mikulčic a Židlochovic. Byla to doba, kdy byla spousta lidí pronásledována kvůli víře, mnozí jezdili na mše svaté tam, kde je nikdo neznal, a přesto se našli mnozí ochotní věnovat se dětem ve vedení sboru.

V r. 1968 uvedl pan Jelínek se sborem a orchestrem v Dělnickém domě na Jamborově ulici vánoční hru Nesem vám noviny. Mezi diváky byl i pan biskup Karel Skoupý, jenž se v červnu 1968 vrátil z internace do čela brněnské diecéze. Vánoční hru jsme uvedli i v Židlochovicích a Archlebově. Kromě toho pan Jelínek nacvičil také Českou besedu s židenickou mládeží. A díky tomuto setkávání se mladí seznamovali, zamilovali... po čase se konaly svatby... a trochu se smutkem musím napsat, že mnozí již mezi námi nejsou.

Ing. Alfons Jelínek se narodil 1. 3. 1924 v Rychtářově u Vyškova na rodinném statku, měl šest sourozenců, jeho otec byl povoláním rolník a studnař s licencií na budování studní. Maminka Marie rozená Musilová byla neteří Aloise Musila, kněze a známého orientalisty a cestovatele. Navštěvoval obecnou školu v Rychtářově a Dědicích u Vyškova, kde byl nějakou dobu vychováván v cizí rodině (na přání prastrýce, který chtěl ulehčit rodině výchovu dětí). Toto odloučení malý Alfons těžce snášel a poznamenalo ho to na celý život. Ve Vyškově začal studovat gymnázium, po nuceném přestěhování rodiny na začátku 2. světové války do

Veselí nad Moravou pokračoval asi rok ve studiu v salesiánském středisku ve Fryštáku. Na toto období rád vzpomínal, zejména na svého vychovatele P. Ignáce Stuchlého. V r. 1944 dokončil studium maturitou ve Strážnici a následně byl totálně nasazen do Zbrojovky. Velmi toužil věnovat se hudbě, což rodina neschvalovala, proto se přihlásil ke studiu medicíny, ale byl svědkem vlakového neštěstí, které ho od studia odradilo. V roce 1945 začal studovat Českou vysokou školu dr. E. Beneše v Brně, kterou ukončil v r. 1949 se specializací na vodo-hospodářské stavby. Ve stejném roce se oženil s Marií Krejčí v kostele Andělů strážných ve Veselí nad Moravou. V manželství se jim narodily tři děti, Marta, Jiří a Alfons. Po skončení povinné vojenské služby v r. 1952 začal pracovat ve firmě Hydroprojekt Brno, která mu poskytla byt v Brně – Židenicích, kam se rodina roku 1956 přestěhovala. Vzhledem ke svému náboženskému přesvědčení musel odejít z firmy a nastoupil do firmy Doprastav Bratislava v Brně na Úvoze jako projektant, kde byl do roku 1968, pak pracoval v Geotestu a po dvou letech se vrátil k Doprastavu, ale do Bratislavy. Po zřízení střediska Ředitelství dálnic v Chrlicích nastoupil jako technický dozor při výstavbě dálnice, kde pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1984. Ve svých 50 letech začal se stavbou rodinného domu v Brně-Komíně a po dokončení se ze Židenic přestěhoval s manželkou a rodinami svých synů do Komína.

I když vysněnou muziku nestudoval, angažoval se v práci s dětmi, miloval folklor, krásu lidového kroje. Do jeho aktivit se zapojovala i jeho manželka, šila kroje a kostýmy pro divadelní hry. Alfons Jelínek zemřel 20. 10. 2008 a je pochován na hřbitově v Brně-Komíně.

Byl to velmi aktivní člověk, ještě v roce 1990 zorganizoval farní zájezd do Prahy, kde domluvil návštěvu v Arcibiskupském paláci u Františka kardinála Tomáška, a věřím, že pro všechny, kteří jsme setkání prožili, to byl zážitek a krásná vzpomínka.

V době, kdy Alfons Jelínek vedl mládežnický sbor, farní sbor dospělých vedli manželé Josef a Marie Drábkovi. To bylo v letech 1960-1990, před nimi zde působili hudebníci profesor Karel Hradil (1936-1945) a Jaroslav Smýkal (1945-1960). Drábkovi po odchodu do důchodu předali vedení farního sboru (1991) Ing. Josefovi Veselému. Po odchodu P. Františka Baťky v roce 1971 a po přestěhování pana Jelínka mimo farnost sbor mladých jaksi zanikl, ale příznám se, že přesné okolnosti již neznám.

Ale mladí v této farnosti nikdy nezaháleli, za nějakou dobu vznikl mládežnický pěvecký sbor pod vedením Ivana Pohanky, po něm ho převzal Milan Horký. Dále se zapojovali David Ambrož, Petra Doleželová-Policerová. Ivan Pohanka a Libuše Fediovičová vedli také dětský sbor, Josef Loub se věnoval mladým žalmistům. Také se zapojil Ondra Loub, Martina Lavičková a další, štafetu převzala i Martina Bauerová hlavně na dětských mších svatých... a v poslední době i Anička Policerová. A tak to asi má být, mladí mají pokračovat v díle, které započali naši předci, kteří věděli, kdy nastává čas dát příležitost mladým.

No a holčička, se kterou jsem začala psát vzpomínku? Vyrostla, zamilovala se, vdala, stala se mámou čtyř úžasných dětí, které muziku a ani víru neopustily, a doufá, že nikdy neopustí, a už je pár let babičkou. A stále ve farnosti Židenice, žádné další stěhování se již nekonalo a doufám, že ani konat nebude.

Moc ráda na dobu dětství ve farnosti vzpomínám, zvláště na ty, kteří nás vedli, ať už to byli kněží nebo laici-farníci. Byla to doba totalitní, nebyla nakloněna věřícím a už vůbec ne kněžím, kteří bývali často přemísťováni z farností a pro svou víru pronásledováni. O to víc si vážím těch, kteří se ve farnosti angažovali, vždy se mezi sebou domluvili a díky jim jsou vzpomínky na tu dobu krásné a nepokažené neshodami. Při příležitosti výročí posvěcení kostela jsem chtěla hlavně vzpomenout a taky připomenout Ing. Jelínka, jenž mnohým z nás udělal dětství a mladí krásnější, dokázal nás dát dohromady

a i díky jeho manželce, jejímu pochopení a pomoci se ve farnosti mohl angažovat. Mše svatá za oba manžele bude sloužena v pátek 12. prosince 2025 v 18 hodin.

Jitka Doleželová

KVĚTINOVÁ VÝZDOBA

Blíží se konec roku, tak je vhodné bilancovat. Chtěla bych poděkovat šikovným aranžérkám květinové výzdoby v našem kostele. Máme každý týden u oltáře překrásné kytice a pokaždé jiné. Je to umění, krásně poskládat a naaranžovat kytice tak, aby to i barevně ladilo. Pokaždé na nich mohu oči nechat. Tak si jich všimněte i vy.

Vyfotila jsem jen tři, ale mohla bych zaplnit celý Siard.

Milé aranžérky, vážíme si vaší práce a děkujeme.

V.Š.

VÁNOCE S MARY'S MEALS - SYMBOLICKÉ MÍSTO U VÁNOČNÍHO STOLU

Dříve se u štědrovečerního stolu prostíralo **místo navíc pro nečekaného hosta** – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které **čekají na své místo u stolu**, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč. **Symbolickým místem u vánočního stolu** darujete dětem v chudobě **teplé jídlo, vzdělání a naději**. Každý zakoupený talíř je součástí **udržitelné změny**, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že **skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme.** A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – **naděje, radost, pokoj a mír pro všechny.**

Prostřete místo. Rozsviňte naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět.

Prostřete symbolické místo u svého stolu pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu **teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost** zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.mistouvanocnihostolu.cz.

S každým darem roste **radost, pokoj a mír**, které dělají Vánoce opravdovými.

Jedno místo. Jeden talíř. Jeden krok k udržitelnější naději pro všechny.

*Veronika Miškaříková
dobrovolnice Mary's Meals*

OKÉNKO DO SVĚTA (32)

Vážený přátelé, sestry a bratři z farnosti sv. Cyrila a Metoděje,

dnes vám píšu tento krátký příspěvek z Říma, kam jsem dorazil odpoledne, abych se pomodlil v Lateránské bazilice v den jejího svátku 9. listopadu. Tyto dva týdny trávím v Itálii, kde slavíme 150. výročí salesiánských misií, vítáme jednoho nového misionáře v naši provincii a setkáváme se s naším generálním představeným, otcem Fabiem Attardem, a jeho radou.

Poslední tři měsíce byly velmi intenzivní, zejména říjen, kdy jste oslavili 90. výročí posvěcení kostela a my jsme připravovali a slavili svátek blahoslaveného Michaela Rua, který trval tři dny a zahrnoval provinciální shromáždění. Bylo to požehnané období.

Setkání komunit ze všech tří zemí naší provincie je možné pouze jednou za rok. Snažili jsme se tedy připravit se na to co nejlépe: každý salesián se dva měsíce modlil za jiného „tajného přítele“ a připravoval pro něj jednoduchý dárek, snažili jsme se pokročit v budování naší provinční komunity společným průzkumem a navíc byl každý spolubratr vyzván, aby si vybral jeden článek z našich konstitucí, který ho v současné době nejvíce motivuje.

Poslední tři dny v říjnu jsme se sešli a 29. října, na svátek našeho patrona, blahoslaveného Michaela Rua, který před 129 lety vyslal prvních pět misionářů do Kapského Města (1896), náš arcibiskup z Johannesburgu, kardinál Stephen Brislin, také požehnal náš nový provinční dům. Byl

to opravdu velmi povznášející okamžik, plný hluboké radosti, vděčnosti a salesiánského rodinného ducha. A také zahájení 130. výročí salesiánské přítomnosti v jižní Africe, které potrvá do prosince 2026.

Tento jubilejní rok naděje je pro mě osobně také zvláštním časem, kdy více oceňuji synodální cestu univerzální církve, kterou se snažíme budovat zejména jako řeholníci, zasvěcení lidé. Jako člen desetičlenné rady LCCL (Leadership Conference of Consecrated Life) mám dobrou příležitost sblížovat řeholníky organizováním jubilejních oslav zasvěceného života v Johannesburgu, prvním setkáním řeholnic, bratří a kněží po 20 letech, přípravou synody mládeže LCCL (v lednu 2026) v naší komunitě Bosco a také přispíváním do afrického kontinentálního zpravodaje zasvěceného života COMSAM, který jsme začali vydávat měsíčně ve čtyřech jazycích (angličtině, francouzštině, portugalské a španělštině).

Příchod našeho nového provinciálního ekonoma, P. Chege Erastuse z Keni, je pro mě osobně i pro naši malou provinciální komunitu velkým požehnáním díky jeho mladistvé salesiánské energii, zkušenostem a zdravému salesiánskému rozumu a kritériím.

*Václav Klement a členové rady LCCL
s biskupem Vusumuzi Francis Mazibuko, OMI (vpravo)*

Příštích dvanáct měsíců je pro nás rokem oslav 130. výročí, během kterého chceme poděkovat všem salesiánům, kteří působili v jižní Africe, zamyslet se nad způsoby, jakými jsme povoláni pokračovat v salesiánské misii, a znovu oživit charisma Dona Boska. Jednoduché, krásné logo nám každý den připomíná tento výjimečný čas.

Prosíme vás o modlitby za nová povolání na jihu Afriky!

P. Václav Klement, SDB